

M a n t u

MAAN

PÄÄTOIMITUS

Anna Huju
Stella Rinta-Jouppi

TAITTO & ULKOASU

Stella Rinta-Jouppi

TOIMITUS

Aurelia Lehtinen
Heini Tolvanen
Laura Kaapu
Leo Kolev
Olli Rantamäki
Riina Mattila
Siiri Hoppula
Sofia Salonen
Stella Syrjänen

KANSI

Elia Rousu

PAINO

aDigi Oy
Helsinki 2025
55. vuosikerta
Painos 20 kpl

YHTEYSTIEDOT

Maantieteen opiskelijat ry.
Geotieteiden ja maantieteen osasto, PL 64
00014 Helsingin yliopisto
Maantieteenopiskelijat.fi

Tämä lehti saa HYY:n järjestölehtitukea. Maantieteen opiskelijat ry eli MaO merkittiin viralliseksi rekisteröidyksi yhdistykseksi keväällä 1971. MaO on yksi Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan ainejärjestöistä. Kaikilla maantieteen opiskelijoilla on mahdollisuus liittyä järjestön jäseniksi. MaO:n tarkoituksena on yhdistää ja aktivoida jäsenkuntaansa sekä edustaa heitä muualla yliopistollisessa organisaatiossa. MaO järjestää jäsenilleen yhteisiä tapahtumia, infotilaisuuksia, opintoretkeä, liikuntavuoroja ja juhlia. Ainejärjestön hallitus kokoontuu joka toinen viikko. MaO julkaisee ainejärjestölehti Mantua. Lehdessä julkaistut kirjoitukset eivät edusta Maantieteen opiskelijat ry:n virallista kantaa, vaan ovat kirjoittajien omia mielipiteitä.

YU

SISÄLLYSLUETTELO

4	Pääkirjoitus	18	Uskomuksia ulkomailta
5	Nuija heiluu	20	Vaihtokertomus Prahasta
6	Mantsalaisten matkassa	24	Reippailija-visa
10	Fuksisyksy aukeamalla	27	Mantsatilastot
12	Jakten på en kommunbaserad identitet	28	Visa ja ristikko
14	Loimu	30	Mantucast
16	Hyvinvointivastaavan vinkit	31	Shoutbox

PÄÄKIRJOITUS

Hyvää syksyä, joulua ja uutta vuotta!

Tämän lehden teemana on **matkailu** ja lehdessä pääseeikin seuraamaan kaikenlaisia matkoja, niin kotimaisia kuin myös ulkomaanmatkoja. Matkaammekin vuoteen 2025, hetkeen kun tämä lehti leikisti julkaistiin :)

Aloitamme kotimaan MaO-henkisellä junamatkalla, minkä jälkeen pääsemme lukemaan maantieteellistä pohdintaa kunnista. *I den här tidningen presenteras också vad vi tror vara Mantus historias första svenskspråkiga text* :o Kotimaanmatkailun jälkeen pääsemme kuulemaan erilaisia hauskoja faktoja ulkomailta, jotka lienee oikeita tai vääriä, minkä jälkeen kuulemme oikean vaihtokertomuksen Prahasta.

Lehdessä matkaamme myös taaksepäin muistelemaan fuksisyksyä ja kuulemme hyvinvointivastaavan vinkit talvelle. Lopussa pääset testaamaan kuinka "reipas" todellisuudessa olet, ja lukemaan kiinnostavia tilastoja Mantun lukijoista.

Mantun päätoimitus
Stella Rinta-Jouppi ja Anna Huju

KUIN KAKSIMARJAA

Maantieteen opiskelija, Laura Kaapu
Maantieteen opiskelija, Heini Tolvanen

NUIJA HEILUU

Hei kaikki! Vuosi on taas vierähtänyt nopeasti ohi ja nuija on taas jatkanut matkaansa seuraavalle viranhaltijalle, mutta pääsen kuitenkin vielä viimeistä kertaa kirjoittamaan tänne palstalle. Kuten jo totesinkin, aika on vierähtänyt aivan liian nopeasti ohi. Vastahan vuosi oli 2022 kun aloitin mantsalla, ja nyt yhtäkkiä eletäänkin vuotta 2026 ja MaO:lla on jo uusi hallitus sekä aktiivit. Hyviin käsiin ainejärjestö siirtyikin, ja innolla odotan kuluvan vuoden menoja ja uusia tuulia.

Haluan kääntää katseen kuitenkin vielä kohti vuotta 2025, oli vuosi täynnä unohtumattomia ja ihania hetkiä mantsalla. Tammikuussa vanhuksat matkustivat kehäradalla ja fuksit kastoivat haalarinsa. Helmikuussa vietettiin perinteistä aktiiviseminaaria Tvärminnessä, jossa mm. sitsattiin ja vierailtiin tutulla Tombololla. Maaliskuussa oli vujut ja pääsin (jouduin) pitämään vujupuheen. Kyllä itketti mutta siitäkkin selvittiin. Silliksellä parasta oli palju, skumppa sekä

nätti keväinen sää. Vilnassakin tuli pyörähdettyä ja siltä reissulta löytyy tatuointi olkapäältä todisteena. Sitten olikin jo yhtäkkiä vappu, lammi ja kesä. Nämä kaikki kolme ovatkin tunnetusti ihmisen, tai ainakin opiskelijan, parasta aikaa. Kesän saapuessa oli hankalaa hahmottaa että vuosi on jo puoliksi ohi, sillä hommiin oli vasta tottunut. Kesän jälkeen saapuivatkin taas uudet fuksit ja toiminta jatkui täyttä häkää. Syys- ja lokakuu olivat täynnä erilaisia fuksi-iltapahtumia. Fuksisyksyn kruunasivat KJYR ja pikkujoulut. Joulukuussa jännitettiin vuosikokouksessa uusien aktiivien valintaa ja nyt onkin jo heidän valtakautensa.

Tänä vuonna yliopistolla ja meidänkin ainejärjestössä eletään jänniä aikoja. MaO täyttää 55, hui. KOOMA:akin on juhlittu jo 10 kertaa ja nyt maaliskuussa päästään taas kutsumaan kaikki Suomen mantsalaiset Helsinkiin koomailemaan. Ja ettei maaliskuu nyt vain liian täynnä olisi niin kyllähän Bussi-Jussi kuskaa mantsalaiset KUMA-reissulle Tarttoon vielä kuun viimeisenä viikonloppuna. Ylioppilaskunta puolestaan valmistautuu tilojen vähentämiseen ja muuttoon Domus Gaudiumille. Siksi keväällä onkin hyvät viimeiset mahdollisuudet vielä käydä Alinassa ja klussella muistelemassa menneitä ja hyvästelemässä rakkaat tilat, kuten aina toimivat vessat ja röökikoppi. Myös Kumpulassa on luvassa uusia tuulia, sillä kampuksen ravintolat ilmeisesti kilpailutetaan kesän aikana.

Haluan kiittää erityisesti vielä kaikkia viime vuoden aktiiveja, kiitos mahtavasta vuodesta ja super hyvästä duunista! Tsemppiä kaikille uusille virkailijoille ja muistakaa nauttia työhne hedelmistä. Kiitos myös Mantun toimitukselle!

Haikein mielin nuijasta ja vallasta luopuen,
Ex-diktaattori Siiri

21. HEINÄKUUTA 2025

Osa materiaalista on ääninauhurilta.

Maanantaiaamupäivä valkenee pilvisenä Kumpulan kampuksen bussipysäkin ylle. Venla on seurannut sadepilvien liikkeitä kartalla jo jonkin hetken, mutta muutama pisara ei ole pysäyttämässä meidän orastavaa seikkailua. Olemme lähdössä etsimään graffitia, jonka näin junasta vilaukselta viikkoja aikaisemmin. En muista sijainnista mitään muuta kuin sen, että kyseessä oli joku asema B- ja C-vyöhykkeen rajalla. Houkuttelin Venlan ja Miskan mukaani kaupunkimaantieteellisen retken varjolla. Ajatuksena olisi myös tutustua itselle tuntemattomampaan alueeseen Helsingissä, sekä tutkia sitä ihmismaantieteellisen näkökulman kautta. Eniten itseäni kiinnostaa väkivaltainen arkkitehtuuri, yleinen viihtyvyys ja julkisten vessojen saavutettavuus. Mukanani on myös MaO:n lippu, jonka kanssa suunnittelen ottavani kuvan graffitin edessä. Graffiti on siis valtava punainen teksti, "ELÄKÖÖN MAOISMI".

Hyppäämme bussin 73 kyytiin ja lähdemme matkaan. Aikaa ei kulu edes kymmentä minuuttia, kunnes bussin ikkunoita pitkin juoksee kimaltelevat vesipisarot. Ulkona sataa ihan kunnolla. HSL-sovellus näyttää minulle, että päästäksemme Tapanilan asemalle, meidän täytyisi ottaa juna malmilta. Suuren hämmennyksen jälkeen katsomme reitin Venlan puhelimelta, joka puolestaan kertoo, että meidän pitää kävellä 800 metriä bussipysäkiltä. Klassikko tapaus. Iloksemme huomaamme jäävämmme pois Moisiontien pysäkillä, joka sopiikin maantieteelliseen teemaamme.

MAANTSAALAISTEN MATKASSA

17.09, ensimmäinen nauhoitus, osa 1.

Siiri: No niin, eli ensivaikutelma Moisiantiestä... on se et täällä on vitun trooppinen keli. Hieno talo. Näyttää parempien ihmisten asuinalueelta. Tai silleen vähän. Hyvin hoidetut [pensas]aidat, paitsi tuo. (Allekirjoittanut näkee ilmeisesti huonosti hoidetun aidan.)

Bussista ulos astuessa meitä on siis vastassa kostean lämmin ulkoilma, joka muistuttaa kovasti ensimmäistä askelta ulos etelänlomalle saapuessa. Matkamme jatkuu jalan kohti Tapanilan asemaa. Jalkakäytävä sukeltaa sillan alle, jolloin huomaan sinisen graffitin. HSL on kirjoitettu koukeroisella S-kirjaimella. Jään pohtimaan sen merkitystä. Retkemme jatkuu pitkin radanvartta. Kapuan ylös tähystelemään graffitiani. Ei näy. Valokuvaajani (Venla) ottaa minusta kuvan. Oloni on kuin tutki-musmatkailijalla.

17.20, ensimmäinen nauhoitus, osa 2.

Siiri: Eli graffitia ei löytynyt Tapanilasta, ikävä kyllä. Ukkonen syöksyy päällemme.

Venla: Sadepilvet lähestyvät uhkaavasti.

Siiri: Sadepilvet lähestyvät. Sataa ripsottaa. Täällä on vähän ollut rumia taloja, Alepa joka on väärässä rakennuksessa, minun personal opinion. (Alepa näytti siis enemmän Lidlin tyyliseltä, eikä pieneltä nurkkaputiikilta, niin kuin sen kuuluisi olla.) Ja tota, seuraavaks hyppäämme junaan ja menemme Puistolaan.

Odottaessamme junaan, vettä alkaa tulla saavista kaatamalla.

17.24, ensimmäinen nauhoitus, osa 3.

Siiri: Meidän säämme muuttui sekunneissa, mikä oli kommenttisi asiasta Venla?

Venla: Et ei saa paskoo mun designer laseja!

Siiri: Oikein. Vielä aurinko paistaa vähän pilven takaa, et tulisko sateenkaari?

Sadepisarat valuvat vuolaasti pitkin junan ikkunoita. Pysäkillä saavuttua huomaamme, että katos on kriittisen kaukana. MaO:n lippu suojaa minua ja Venlaa, kävellessämme kesän kovimmassa rankkasateessa katokselle.

17.26, toinen nauhoitus, osa 1.

Siiri: Kaatosade tapahtui (taustalla äänekäs sateenropina), Miska juoksi turvaan ja minä ja Venla käytimme MaO:n lippua sateenvarjona. Siis saavuimme Puistolalan asemalle ja selkämme takana on hyvin isoilla [punaisilla] kirjaimilla "Eläköön Maoismi". Olemme löytäneet hänet. Täällä tosin sataa, todella paljon.

Rämmin kasvillisuuden ohitse graffitini luokse ja otamme useamman kuvan retkeni kohokohdasta. Ohi kävelevät ihmiset katsovat meitä kummaksuen. Pahin kaatosade menee ohitse. Tajuamme olemme itse asiassa Tapulikaupungin puolella, emmekä Puistolassa. Paikallisen K-Kaupun vieressä on kummallisia penkkejä, jotka mielestäni voisivat jopa osua väkivaltaiseen arkkitehtuuriin. Ne

ovat metallisia, yksin istuttavia ja hämmentävän kaukana toisistaan. Kukaan meidän lisäksi ei istu näillä penkeillä koko sinä aikana, kun pyörimme aseman ympäristössä.

Seuraavaksi haluan löytää vessan. Karttapalvelun avattua silmiini pistää ensimmäisenä Tapulikaupungin kirjasto 80 metrin päässä. Kirjastot ovat yhteisöllisinä ja julkisina tiloina mahtavia, mutta mikä tärkeintä, niistä löytyy ilmaiset vessat. Kavutessamme kirjaston portaita, pohdimme ääneen onko tuoksumailma home vai joku muu tuttu ja turvallinen. WC-tilat löytyvät kysymällä henkilökunnalta, jotka ystävällisesti avaavat sen meille.

Seuraavaksi matkamme jatkuu Malmin lentokentälle. Kävelemme Fallkullantietä pitkin peltojen ympäröimän metsäsaarekkeen lävitse. Metsän keskellä pönöttää suurehko omakotitalo, joka on sijainniltaan minun unelmapaikalla. Metsää, peltoja, yksityisyyttä, mutta julkinen liikenne kävely-matkan päässä.

19.07, kolmas nauhoitus, osa 1

Siiri: Olemme saapuneet Malmin lentoasemalle (...) tää näyttää tosi landelta, tää on siis joku ulkoilualue. Tuolla on WC, jossa on seinässä tosi iso semmonen sydänaukko. Täs matkan varrella oli semmone talo keskellä ei mitään, joka ois optimaalinen mulle. Se varmaan maksais pari millii, mutta tota, onneks mulla on koko elämä edessä saada tarpeeks rahaa. Kommentteja Venla?

Venla: "Malmin kentän alueelle tulee noin 13500 asuntoa. Koko alueen rakentaminen kestää noin 25-30 vuotta."

Siiri: Ei jumalauta, näähän vetää tän koko alueen täyteen. Miska onko sinulla kommenttia?

Miska: Ei.

Matkamme kääntyy kohti loppuaan, mutta haluan silti päästä testaamaan sydämellisen vessan. Se on sisältä todella siisti ja huussi-tyylinen, eli vesivessaa ei ole. Minun mielestäni silti oikein viihtyisä ja hyvä lokaatio, sekä erinomainen vaihtoehto sille, ettei alueella olisi laisinkaan wc-tiloja.

Lopulta lähdemme samoamaan metsän halki kohti bussipysäkkiä, hyppäämme väärään suuntaan menevään bussiin (jonka kuski katsoo kädessäni olevaa lippua äärimmäisen huvittuneena, tulinhamme suoraan pöpeliköstä) ja päätämme yhteisen matkamme Malmin juna-asemalle.

Retkestä käteeni jäi hienojen valokuvien lisäksi upea kotipaikkakuntamatkailun kokemus, sekä kipeät jalat. Jos satut omistamaan HSL-lipun, suosittelen erittäin lämpimästi julkisiin hyppäämistä ilman kummoista päämäärää. Joskus saatat joutua kaatosateen uhriksi Puistolassa, mutta se lisää elämään sitä jännityselementtiä!

Ystävällisin retkiterveisin,
Siiri Hoppula

fuksiseikkailu

GIS velhot

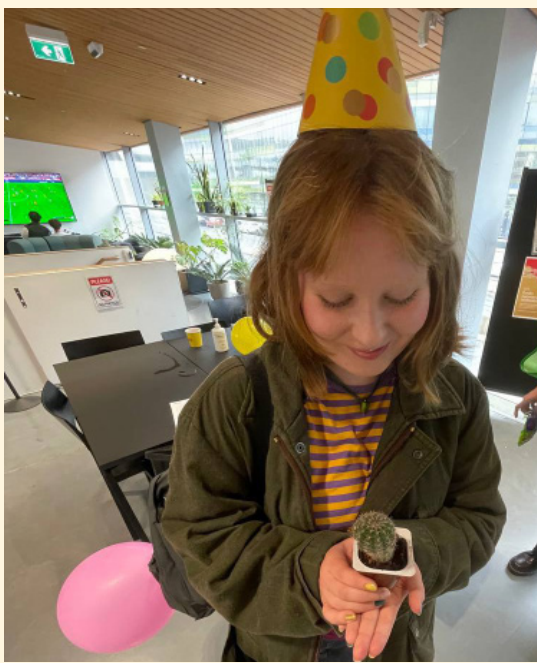
GIS velhot

rehevöitynyt.

Fuksit kiipeilemässä

synttärät

fuksiseikkailu

Fuksi mökki 2025

Jakten på en kommunbaserad identitet

Leo Kolev

Kommuner finns i första hand till för att vara ett geografiskt och politiskt redskap för en stat. Tanken är ju i grunden att dela in ett land i en mängd lite mindre delar, och sedan ta varje sådan del igen och dela den i mindre bitar för att skapa områden som kan ta hand om lokala frågor – allt sådant som beslutsfattare på nationell nivå absolut inte skulle ha tid för att diskutera. Det finns egentligen ingenting fundamentalt med kommunerna i Finland som skulle göra dom till en självklar mall för att avgränsa lokala identiteter från varandra, men så har det blivit. Folk förankrar sin platsbaserade identitet i första hand vid någon bredare region, som Savolax, Åland eller Österbotten, och i andra hand enligt kommunerna. Vilket blir lite av ett problem när man inser att kommuner bildas, ändras och försvinner konstant – allt eftersom det administrativa behovet ändras: befolkningen krymper, pengarna minskar. Förändringarna sker snabbare än vad platsidentiteter hinner ändra sig på egen hand.

På många sätt har kommunsammanslagningarna varit en nödvändig process. Att föräldrade koncept som landskommuner (fi: maalaiskunta), län och köpingar (fi: kauppala) har försvunnit har förenklat den administrativa indelningen av landet. Dessutom har många före detta kommuner varit underligt minimala, med endast några få hundra invånare som mest och inte en endaste tätort. Till exempel Velkua, Karjala (inte landskapet, utan det fanns faktiskt en skild kommun som hette så) och Haapasaari. När befolkningstillväxten i hela landet har stagnerat och urbaniseringen blivit ett så starkt fenomen de senaste fyrtio åren är det naturligt att vissa ställen blivit alldeles för små för att realistiskt kunna fortsätta existera som en egen administrativ enhet.

I något skede har den här processen gått lite för långt, och flera mer distinkta ställen som för många i hela landet är bekanta platser har de senaste tjugo åren försvunnit från kartan. De har tillsammans med mindre kända orter slagits

ihop med närmaste storstad trots skilda lokala identiteter och allt större avstånd, vilket har lett till en mängd riktigt frankensteinade kommuner som Salo, Raseborg, Kuopio, Sastamala eller Nyslott. Inom var och en av dessa fragmenterade städer finns en stor mängd byar och tätorter där folk inte nödvändigtvis identifierar sig med staden de är registrerade som boende i.

Finlands ekonomi har nu stampat på stället i nästan tjugo år, samtidigt som kommunerna kämpar mer än någonsin med finansiering, skatter och infrastruktur: vägar och broar måste konstant byggas om, samtidigt som invånarantalet minskar, industriernas arbetsplatser minskar och det inte finns pengar att upprätthålla alla byskolor och sjukvårdsstationer. Utöver allt detta kommer regeringarna och slänger ännu mer ansvar i kommunernas ansikten. Redan nu går det att se vad allting kommer leda fram till – ännu fler kommunsammanslagningar där de ekonomiskt svaga inte kommer att överleva, oavsett hur stark den lokala identiteten som självständig kommun är.

Det hela är en ond spiral. Kommunerna får fler ansvarsområden som kostar pengar och måste finansieras genom att höja invånarnas och företagens skatter eftersom statens stöd minskar. Men en höjning av skatterna, ihop med försämring av service och trafikförbindelser, gör glesbygdskommuner oattraktiva att flytta till och bo i. Större städer och deras kranskommuner lockar folk inte bara för att utbudet av arbetsplatser är avsevärt större, utan för att de kan ta ut en mindre andel kommunalskatt av individen och det enskilda företaget medan den kommunala servicen som erbjuds är mer mångsidig och pålitlig. Det är inte så lockande för barnfamiljer att skaffa bostadslån för hus i en landsbygdskommun om den lokala skolan konstant hotas med att stängas ner. Den långvariga trenden i Finland är därför en fortsatt gradvis minskning av antalet kommuner.

Ta Ähtäri som exempel – nu har djurparken

stängt, vilket betyder ännu färre besökare och kunder till kommunens företag, vilket betyder sämre möjligheter att betala kommunalskatt och arbeta på orten. Utöver det har staden redan från pandornas ankomst flera miljoner i skulder som de inte klarar av att betala tillbaka. Om ekonomin krisar alldeles för hårt kan Ähtäri tvingas att slå ihop med en annan kommun, antagligen Alavus eller Seinäjoki. Lokalborna skulle nog bara gå med på det om de köper förklaringen att det absolut inte finns något annat alternativ. Naturen i Ähtäri skiljer sig rejält från resten av Alavus och Seinäjoki, vilket har blivit en del av stadens identitet. Om det försvinner kommer nog ingen i den före detta kommunen att börja identifiera sig med den nya staden.

När en mer distinkt ort som Pojo, Ekenäs, Ristina, Juankoski, Nilsjä, Punkaharju eller Kerimäki försvinner från kartan är det nästan uteslutande fråga om en dålig ekonomisk situation. Kommunen klarar inte av att sköta sina lagstadgade uppgifter och tvingas förlita sig på att den stora staden räddar situationen. Risker där blir ju att tidigare var t.ex. Nilsjä och Juankoski egna städer som kunde satsa på sig själva fullt ut. När de nu är båda en del av Kuopio stad måste de kämpa om att be om pengar från Kuopio tillsammans med en massa andra stadsdelar, byar och tätorter. Samma oro finns också nu i Ähtäri. Och sedan har också den lokala identiteten slagits sönder – Nilsjä och Juankoskis invånare är inte Kuopiobor, men i statistiken måste de framstå som sådana. För det är genom kommunens tredje stora syfte som statistiskt område som man kan lära sig och mäta vissa drag i en kommun som kan bidra till dess identitet. Invånarantal, arbetsplatsernas fördelning per sektor, antalet sommarstugor och proportionen av sjöar till landareal är några sådana exempel. När en kommun sedan slutar existera tar också den sortens noggrannare statistisk datainsamling också slut och det blir svårt att göra sådana kulturella analyser.

Men vi lever i verkligheten och därför måste vi också anpassa oss till den. Sanningen är att kommuner i första hand existerar som ett geografiskt och politiskt koncept – att vi har en kultur av kommunbaserade identiteter är inte

viktigt för förvaltningen. Idealet skulle såklart vara att ekonomin och lokalkulturen skulle vara sammankopplade på ett sånt sätt att en kommun inte behövde tänka på att få ekonomin i skick för att kunna fortsätta existera och upprätthålla sin identitet i fred. Och de som vill gå ihop med närmaste storstad skulle fortfarande ha fritt fram att göra det efter eget tycke. Då skulle vi också slippa ha sådana frankensteins monster till kommuner.

Den lokala identiteten behöver inte bara hotas av kommunsammanslagningar. Nyligen har Kittilä och Muonio hamnat i ett bråk om vilken kommun som Pallastunturi ska höra till. Tydligt hade fjället tidigare hört till Kittilä och sedan överförts till Muonio, men nu vill de ha tillbaka sitt berg vilket inte uppskattats av Muonios invånare. För utomstående kan det här verka som en icke-fråga eftersom kommungränser inte är några strikta linjer som landsgränser. Vi har också i Finland vant oss vid att det blir drama varje gång en kommun tvingas försvinna från kartan, så varför skulle någon bry sig om det här? Men bråket om Pallastunturi handlar om just identitet – om vilken kommuns invånare ska få vara stolta över att bo eller härstamma ifrån den kommun där det vackra Pallastunturi ligger. Och vem som ska få marknadsföra sig som en turistort med det fjället som besöksmål.

Identiteten måste ju inte försvinna bara för att kommunen gör det, men när vi använder det som mått för vilka ställen vi delar in landet i och vilka som blir utanför är det synd för dom vars hemkommun inte längre finns. Varje gång en uppdaterad karta med kommunernas gränser visas upp är det något nytt som saknas, och det känns alltid som att en liten bit av landet har försvunnit. Även om den före detta kommunens platsidentitet fortfarande lever vidare, på ett mer osynligt vis.

TERVETULOA LUONNON-, YMPÄRISTÖ- JA METSÄTIETEILIJÖIDEN ASiantuntijayhteisöön!

Onnittelut opiskelupaikastasi ja tervetuloa opiskelijajäseneksi Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimuun! Me olemme luonnon-, ympäristö- ja metsätieteellisten alojen korkeimmin koulutettujen asiantuntijoiden ammattiliitto. Teemme joka päivä töitä sen eteen, että nykyinen ja tuleva työelämä tarjoaa Sinulle palkitsevia mahdollisuuksia. Ajamme asiaasi sekä isoja työntekijäryhmiä koskevissa työmarkkinaneuvotteluissa että työpaikalla eteesi tulevissa yksittäisissä tilanteissa. Tuotamme Sinulle korkealaatuisia palveluita ja tutkittua tietoa oman osaamisesi sekä ura- ja työllistymismahdollisuuksiesi kehittämiseen. Vaikutamme yhteiskunnallisesti loimulaisten alojen elinvoimaisuuden edistämiseen. Tarjoamme Sinulle rahanarvoisia jäsenetuja hyödyllisistä tuotteista ja palveluista. Tuemme ja autamme Sinua läpi koko opiskelu- ja työelämäsi.

Tee rohkeita valintoja, löydä omat juttusi ja porukkas

Opintojesi aikana Sinulla on mahdollisuus löytää omat mielenkiinnon kohteesi. Kokeile rohkeasti erilaisia kursseja ja sivuaineita, järjestötoimintaa, yritysvierailuja, konferensseja, tapahtumia. Heittäydy täysillä mukaan kaikkeen opiskeluusi liittyvään. Nauti, koe ja opi niin onnistumisista kuin virheistäkin. Kasvamisesi korkeasti koulutettuna asiantuntijana ja ammattilaisena on juuri alkanut ja jatkuu läpi koko elämän.

Nykyiset opiskelukaverisi ovat tulevia kollegoitasi, asiakkaitasi, yhteistyökumppaneitasi. Te työllistytte asiantuntijatehtäviin ihmiskunnan hyvinvoinnin ja maapallomme tulevaisuuden kannalta avainaloille. Loimun opiskelijatoiminta tarjoaa Sinulle erinomaisen mahdollisuuden tutustua uusiin, samanhenkisiin ihmisiin, joiden kanssa voit saada yhdessä aikaan isoja asioita sekä nyt opiskeluaikana että tulevaisuudessa työelämässä.

Loimu on Sinua varten – liity oman alasi monitieteelliseen yhteisöön!

Loimussa on noin 17 000 jäsentä, joista 5000 opiskelijajäseniä. Kuulumme korkeasti koulutettujen keskusjärjestö Akavaan, ja olemme yhdessä muiden akavalaiden järjestöjen kanssa saavuttaneet suomalaisille korkeasti koulutetuille työntekijöille kollektiiviset työ- ja virkaehtosopimukset, vuosilomajärjestelmän, perhevapaajärjestelmän sekä monia muita asiantuntijoiden työelämää parantaneita yhteiskunnallisia uudistuksia.

Liity siis mukaan joukkoomme ja tutustu yhteisöömme. Kenties saamme Sinusta myös aktiivisen vaikuttajan Loimun toiminnassa. Ensimmäisen vuoden kandidaatti- tai AMK-opiskelijana tarjoamme Sinulle maksuttoman Fuksi-jäsenyyden vuoden 2026 loppuun saakka! Lisätietoa Fuksi-jäsenyydestä saat osoitteesta www.loimu.fi/fuksille

Parhain terveisin alan asiantuntijoiden puolesta,

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry

Mikko Salo
Toiminnanjohtaja

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry on 17 000-jäseninen akavalainen edunvalvonta- ja palvelujärjestö. Edustamiamme pääaineita ovat esimerkiksi akvaattiset tieteet, aluetiede, biokemia, biologia, biolääketiede, datatiede, ekologia, fysiikka, geofysiikka, geologia, kemia, kestävä kehitys, maantiede, matematiikka, meteorologia, metsätieteet, mikrobiologia, solu- ja molekyylibiologia, tietojenkäsittelytiede, tilastotiede, ympäristötieteet ja lukuisat muut luonnon-, ympäristö- ja metsätieteelliset pääaineet.

Hyvinvointivastaavan vinkit:

Miten selviytyä talvesta?

Kaamosaika ja pimeä saa meidät monet hieman horrostumaan... Välillä unohtaa nauttia talviajasta, vaikka talvella tapahtuukin kaikkea kivaa! Jopa hyvinvointivastaavankin hyvinvointi saattaa talvella olla vaarassa, mutta muistamalla nämä asiat, saat talvesta kaiken irti!

- Valo, valo, valo!

Muista valon saatavuus myös aamulla ja illalla. Valoisa aika ulkona on hyvin lyhyt, joten käy ulkona tähän aikaan, jos suinkin pystyt. Muutoin, hyödynnä pehmeitä ja lämpimiä valoja kotona: laita valot aamulla heti päälle, kun herää ja illalla kun tulet kotiin.

- Muista liikunta

Vaikka talvella et ole ehkä samassa vireystilassa kuten vaikka kesällä, niin muista silti liikua. Jos ulkona ei ole hyvä keli, niin käy vaikka Unisportilla juoksumatolla kävelyllä ja kuuntele hyvää musaa. Niin ja käy reippailijavuoroilla, se on parasta liikuntaa se!

- Hyggeily

Liikkumisen muistaminen talvella on erityisen tärkeää, mutta vielä tärkeämpää minusta on muistaa hyggeillä. Juo lämmintä juomaa ja fiilistele tätä talvikautta siten, miten ikinä rentoudutkaan parhaiten. Oli se sitten sarjojen katselun, leipomisen tai vaikka maalaamisen myötä. Muista, että talvi on aikaa antaa kehosi levätä, kun vireystila ei välttämättä aina ole huipussaan, ja se on ihan ok!

- Näe kavereita

Vaikka hyggeilykin on tärkeää, sitä ei aina tarvitse tehdä yksin. Sovi näkeväsi kavereidesi kanssa tai käy MaO:n tapahtumissa! Toki joululoma on pitkä, jolloin MaO:ssa ei tapahdu juuri mitään, niin siksipä onkin tärkeää sopia silloin itse tapaamisia ja tekemistä ystävien kesken. Käykää vaikka hiihtämässä tai luistelemassa tai katsokaa yhdessä joku jouluelokuva!

- Tarkista, että talvivarusteet ovat kunnossa

Talviaika on pitkä, siitä ei pääse mihinkään. Siispä kannattaa satsata talvitamineisiin kunnolla. Tarkista, että sinulta löytyy hyvä pipo ja lapaset. Ihon kosteuttaminen on myös super tärkeää ja kannattaakin hankkia huuli- ja hi-usöljyä! Muista myös vitamiinit, etenkin D-vitamiini. Hedelmät ovatkin talvella satokaudessa ja halpoja!

- Joululoma

Ota joululomalla oikeasti iisiä. Ei kouluhommia!! Tee ne ennen joulua ja jos se on mahdotonta niin palaa sitten uuden vuoden jälkeen ehkä asiaan.

Hyvinvoivin terveisin, Sofia S

Uskomuksia ulkomailta

Laura Kaapu Stella Syrjänen Riina Mattila

Ympäri maailmaa löytyy hyvin erilaisia uskomuksia, joita on syntynyt vuosisatojen saatossa. Osa uskomuksista keskittyy kuitenkin juuri tiettyihin paikkoihin ja vaikuttavat alueensa arjessa. Tähän artikkeliin olemmekin koonneet erilaisia uskomuksia ympäri maailmaa kaupunkien mukaan.

Napoli - San Gennaron veri

Napoliin liittyy kiinnostava uskomus siitä, että tulevaa vuotta voidaan ennustaa veren avulla. San Gennaro oli 300-luvulla elänyt Piispa ja nykyään pyhimys. San Gennaro on esimerkiksi Napolin kaupungin suojelupyhimys, mutta erityisen kuuluisa hän on hänen verestään, jota säilytetään yhä nykyäänkin pullossa Napolin tuomiokirkossa.

Kolmesti vuoden aikana tätä verta testataan siten, että veri pulloa kallistellaan ja katsotaan, muuttuuko veri nestemäiseksi vai jääkö se kiinteäksi. Kun veri muuttuu nestemäiseksi sitä pidetään hyvänä merkinä ja tällöin Napolille odotetaan hyvää ja rauhallista vuotta. Jos veri ei nesteydy se tulkitaan huonona merkinä. Sen voidaan nähdä ennustavan esimerkiksi onnettomuutta, tautia, maanjäristystä tai jotakin muuta ongelmaa.

Yleensä veri muuttuu nestemäiseksi, mutta on myös kertoja, kun veri ei muutukaan. Yleensä tällaisina vuosina on tapahtunut myös jotain ikävää.

Tällaisia vuosia ovat olleet esimerkiksi:

2020 – veri ei nesteytynyt ja korona virus tuli

1980 – veri ei nesteytynyt ja tuli suuri maanjäristys

1939 – veri ei nesteytynyt ja toinen maailmansota alkoi

Pariisi - koirankakka

Pariisissa uskotaan siihen, että koiran kakkaan kannattaa astua juuri vasemmalla jalalla, koska se tuottaa hyvää onnea. Jos kakkaan vahingossa astuu oikealla jalalla niin se tuo taas epäonnea. Ranskalaiset suhtautuvat tähän uskomukseen melko humoristisesti, mutta jos astut koirankakkaan vasemmalla jalalla niin joku usein toteaa **”Ça porte bonheur!”**, joka tarkoittaa ”sehän tuo hyvää onnea!” Taustalla on uskomus siitä, että vasen jalka on onnen jalka ja toisaalta oikea jalka tuo enemmän epäonnea.

Barcelona - ovet

Barcelonassa ja Kataloniassa on paljon erilaisia uskomuksia liittyen oviin ja oviaukkoihin. He uskovat esimerkiksi, että kynnyksen yli ei saa kätellä tai se tuottaa huonoa onnea. Kynnyksellä ei myöskään saa antaa tai vastaanottaa rahaa, koska näin raha pääsee ”pakenemaan” eli se tuo rahallista huonoa onnea. Kynnyksen yli sisään mentäessä ei myöskään saa astua vasemmalla jalalla, koska se tuo huonoa onnea.

Oviin ihmiset voivat myös itse lisätä erilaisia esineitä ja asioita jotka auttavat. Esimerkiksi hevosenkenkä oven päällä kerää hyvää onnea. Jos hevosenkenkä on pää ylöspäin niin se kerää onnea talon asukkaille. Jos se on alaspäin niin se jakaa onnea ohikulkijoille.

Katalonialaisilla on myös uskomus, jos syyskuun 1. päivänä astuu kotiin ensimmäistä kertaa sisään pientä kolikkoa kädessä tai taskussa, se tuo vaurautta.

Varsova - viheltäminen

Varsovassa ja laajemmin Puolassa uskotaan moniin viheltämiseen liittyviin uskomuksiin. Monet nämä vihellykseen liittyvät uskomukset ovat vanhoja slaavilaisen kulttuurin uskomuksia. Yleensä viheltämiseen liittyvät uskomukset liittyvät epäonneen ja siihen, että viheltelyn seurauksena tapahtuu jotain ikävää tai viheltely kutsuu paikalle esimerkiksi pahoja henkiä. Esimerkiksi talon sisällä viheltäminen on kiellettyä, koska se kutsuu taloon huonoja henkiä, jotka aiheuttavat epäonnea. Toisaalta viheltäminen voi aiheuttaa taloudellista epäonnea. Uskotaan että raha lähtee viheltämällä ulos. Uskotaan myös, että ruokapöydässä viheltäminen voi aiheuttaa talon perheelle huonoa terveyttä.

Euroopan sydämessä nauttimassa vapaudesta

Vaihtokertomus Prahasta

Ennen vaihtoani hädin tuskin tiesin, missä Praha on – enkä ainakaan tiennyt, mitä siellä pitäisi tai voisi nähdä ja mitä tehdä ja mitä paikalta vaihtokohteena odottaa. Hakuvaiheessa kohde oli toisena vaihtoehtonani, mutta jo motivaatiokirjettä kirjoittaessani aavistelin, ettei ykköskohde tainnut toteutua. Suuntana olisi siis mystinen Tšekin pääkaupunki, jonne astelin helmikuun aurinkoisena talvipäivänä aavistamatta mitään kaupungin kauneudesta, tulevista ikimuistoisista viidestä kuukaudesta ja siitä, kuinka tärkeiksi tuo paikka ja siellä saatu ystäväporukka vielä muodostuisivat.

Aloitetaan tänään vaihdon heikosta lenkistä. Charles University, eli paikallisittain Univerzita Karlova ja suomeksi Kaarlen Yliopisto, tarjosi kaikille vaihto-opiskelijoille asunnot – pienet, kahden hengen huoneet, joiden vessat, suihkut ja keittiö oli jaettu käytävän kesken, siis ehkä noin 44 henkilön kanssa. Alkujärkytys oli läsnä, mutta koska vuokran kuukausihinta oli vajaat kaksisataa euroa, kelpasi sitä muutaman kuukauden kutsua mielihyvin kodiksi. Ja olihan tuo toisaalta autenttinen vaihtareita yhdistävä vähän surkuhupaisa kokemus, josta ainakin riitti juttua ja kerrottavaa: vuotava katto, lukottomat vessat, päivittäin tukkiutuva keittiön viemäri, sarjakakkaaja (lattialle; I'm not kidding...), kättäyisät (tai nukkuvat) ladyt infotiskillä vahtivuorossa... Paikka oli, sanotaan vaikka mielenkiintoinen ja ainakin ikimuistoinen, ja asuntolan ryhmächatti sitäkin kiinnostavampi. Mutta ei niistä tämän enempää, sillä asuntolan varsin keskeisestä roolista huolimatta Praha(n kevät) tarjosi paljon, paljon muutakin!

Praha yllätti ensikertalaisen kauneudellaan: hienot, vanhat talot eivät rajautuneet vain ”vanhaan kaupunkiin”, kuten monessa kaupungissa yleensä, vaan koko ydinkeskusta oli täynnä kauniita kivirakennuksia ja värikkäitä kerrostaloja. Puistoja – isoja ja pieniä – löytyi vähän sieltä sun

täältä ja kaupungin läpi virtaavan Vltava-joen rannat tarjosivat hienot puitteet istuskella iltaa ja nauttia lämpenevistä kevätpäivistä. Pražský hrad eli Prahain linna ja sen sisällä oleva kirkko auringonlaskua vasten olivat jotain niin kaunista, että kiipesin kukkulalle sitä ihaillemaan kerta toisensa jälkeen. Sopuhintaisia kahviloita ja ravintoloita löytyi joka kulmasta, ja kaiken kruunasi toimiva julkinen liikenne söpöine, punaisine raitikoineen, (josta paikallisena opiskelijana maksoin vaivaiset 15 euroa kolmesta kuukaudesta); Prahaa ei todella ollut hinnalla pilattu!

Prahain suosio turistikohteena myös yllätti suomalaisen: heti kun kelit vähän lämpenivät huhtikuusta eteenpäin, kadut tulvivat täyteen ulkomaalaisia matkalaisia etenkin naapurimaista ja Isosta-Britanniasta. Kaupunki vaikutti todella suosituilta kaupunkilomakohteelta keskieuropalaisille, paljon maineikkaammalta kuin meillä täällä Suomessa. Ja oi sitä Kaarlen siltaa (Charles

Bridge, paikallisittain Karlův Most), jossa vaelsi päivittäin niin paljon väkeä, että hyvä kun pääsi kävelemään läpi ("paikallisena" luonnollisesti käytin sitä kulkureittinä joen toiselta puolelta kohti yliopistoa ja pujottelin ihmismassan läpi vähän turhautuneena turistien määrään).

Vaihtoni alkoi legendaarisella hiihtoretellä (aka skiing trip), jossa matkasimme tiedekuntamme kemian opettajan seurueen mukana Horní Albeřiceen, pieneen vuorikylään aivan Puolan rajalle hiihtämään ja nauttimaan lumesta ja yhteisestä ajasta muiden vaihtareiden kanssa. Retken kiinnostavin osuus lienee ollut train party, joka oli nimensä mukaisesti bileet junassa – meidän ryhmällämme oli käytössä kokonainen vaunu, ja vaunussa oli tarjottavaa perinteisistä tšekkiläisistä snackeista viiniin ja shotteihin, joita opettajan seurueen lapset meille tarjoilivat. Tapaus herätti hieman hilpeyttä joukossamme, ja kello neljältä iltapäivällä saapuessamme Praha hlavní nádražílle (päärautatieasemalle) me saatoimme herättää hieman hilpeyttä työmatkalaisissa... Retki sinänsä oli ehkä yksi muiden joukossa, mutta tämä jäi kuitenkin erityisesti mieleen kanssaretkeiläisten myötä: myöhemmin koko vaihdon ajan täältä saadut kaverit olivat niitä keille moikkattiin, joiden kanssa jäätiin käytävässä juttelemaan tai joita pyydettiin mukaan tapahtumiin – ja osasta tuli läheisimpiä ystäviäni.

Prahassa vaihto-opiskelijalle riitti tekemistä, kun ainakin kolme eri tahoja järjesti jatkuvasti kansainvälistä ohjelmaa. Oli retkiä, bileitä, peli-iltoja, urheilua, karaokeiltoja, kaupunkireissuja ja yhteislähtöjä tapahtumiin vaikka ja kuinka. Tylsää hetkeä ei ollut, jos aikaa, intoa ja jaksamista vain riitti. Keräsimme yleensä aina keran viikossa porukan kokoon ja suuntasimme milloin minnekin nauttimaan yhdessäolosta ja kivasta kaupungista.

Sen lisäksi, että eri organisaatiot järjestivät retkiä lähialueille ja lähikaupunkeihin, Prahain sijainti oli loistava myös omille yhteisille reissuille naapurimaihin – ja vähän kauemmaskin. Lähdimme ystäväporukallamme heti maaliskuussa tutustumaan Bratislavaan, ja siitä retkestä tulikin

yksi ikonisimmista vaihtokevään tapahtumista hupaisine kummelluksineen. Junaliput maksoivat vajaan kymmenen euroa ja kolmen yön majoitus ehkä noin kaksikymmentä euroa per pää – miten helppoa ja halpaa reissaaminen täältä olikaan!

Kun Prahain keskeinen sijainti alkoi valjeta, nautin Euroopassa junareissaamisesta minkä luennointiani ehdin: Bratislavan lisäksi vierailin muun muassa Wienissä, Passaussa, Varsovassa, Groningenissa, Interlakenissa ja teimmepä me vaihdon loppumetreillä vielä reissun Splitiin. Sinnekin asti pääsi kätevästi junalla ja bussilla alle vuorokaudessa – oli jotenkin maagista herätä aamuviideltä bussin saapuessa Välimeren rannikolle, ihan tuosta vain. "Kotimaanmatkailu" jäi vähemmälle ja Tšekin sisällä reissut toteutuivat pohjoisrajan lisäksi oikeastaan vain Plzeňiin ja Karlovy Varyyn, vaikka paljon muitakin hienoja kaupunkeja olisi ollut ihmeteltävänä. Jäipähän jotain ensi kertaan.

Ehdimme onneksi vielä toukokuussa tiedekunnan Erasmus-clubin järjestämälle melontaretkelle Berounka-joelle seikkailemaan Liblínin ja Zvíkovecin väliä. Laitoimme tavarat jättimäiseen muovikanisteriin, itsemme kanoottiin ja nautimme luonnon rauhasta keskellä tšekkiläistä maaseutua – ja lopuksi pääsimme vielä uimaan samaiseen jokeen (minäkin vilukissana tarkenin, kun täytyi esittää tosisuomalaista jäävedessä kylpijää...). Käteistä Tšekissä tarvittiin vähän joka paikassa; niin myös täällä, vaikka etukäteen luvattiinkin, että majapaikassa kortin pitäisi käydä. Saimme hiluillamme sentään juuri ja juuri päivällisen.

Yleensä matkasin aina kurssien ulkopuolella, mutta ehkä ehdoton lempparikurssini ja samalla yksi koko vaihdon hienoimmista kokemuksista oli reissu itse: Demographic Excursion (3 op) koostui kymmenen päivän matkasta halki Balkanin maiden. Allamme oli yliopiston logolla varustettu yhdeksänpaikkainen pakettiauto, jolla lähdimme yötä myöten ajamaan kohti Romanian

Santa Elenaa. Sieltä jatkoimme Bulgarian kautta Serbiaan, Pohjois-Makedoniaan, Kosovoon, Albaniaan, Montenegroon, Bosniaan ja Hertsegovinaan ja viimeisenä vielä Kroatiaan, josta palasimme iltamyöhällä viimein takaisin Tšekiin. Matkalla ihastelimme muuttuvia maisemia ja opimme paljon uutta muun muassa valtioiden kulttuurista ja historiasta (ja hautausmaista), mutta kummasti myös erilaiset automatkapelit tulivat tutuiksi. Nautimme pienellä porukalla autoilusta täysin siemauksin – ja nukuimme niska vinksallaan, kunnes opettaja pysäytti auton ja käski meidät ulos virkistäytymään ja tutustumaan ympäristöön.

Vaihtokevät hujahti hetkessä reissujen, opiskelun ja täyteen buukattujen viikkojen siivittämänä, ja yhtäkkiä siitä oli jäljellä enää kauniita, hauskoja ja eläviäisiä muistoja, galleria täynnä kuvia ja kirjekuoreissa postikortteja matkamuistoina eri kaupungeista. Noiden viiden kuukauden aikana sain kokea monta mieleenpainuvaa hetkeä, opin valtavasti itsestäni, Prahasta ja ympäröivästä maailmasta ja löysin tärkeämpääkin tärkeämmän yhteisön vaihtareiden joukosta. Sain ystäviä, joiden kanssa suunnitella tulevaisuuden retkiä ja uusia yhteisiä hetkiä. Praha oli loistava vaihtokohde niin kurssitarjonnan, vaihtareille järjestetyn ohjelman, kaupungin toimintojen kuin – ja ehkä etenkin – vaihtariyhteisön osalta, ja vaikka tein kohdevalinnan aika sokkona, osuin juuri sinne, minne pitikin.

Nyt tiedän, missä Praha on ja mitä kaikkea siellä – ja sieltä – voikaan tehdä. Kaupungilla tulee aina olemaan erityinen paikka sydämessäni, ja jokainen tuttu paikka kaupungissa täynnä iloisia muistoja vaihtokeväältä. Kun joskus taas palaan Prahaan, haluan ensimmäisenä kiivetä kukkulalle ihailemaan auringonlaskun väreissä kylpevää kaupungin siluettia.

Heini Tolvanen

Reippailija-visa

Kuinka hyvin tiedät Reippailijoista täysin eriskummallisia faktoja? Nyt on aika haastaa oma tietämys ja arvailla oikeat vastaukset Reippailijavisassa! Jos et sattunut saamaan jotain kysymystä oikein, niin oikeat vastaukset löytyy sivun alareunasta
lglglg

1. Minä vuonna Reippailijat perustettiin?

- a. 2000 b. 2012 c. 2016

2. Mistä Reippailijoiden logo on saanut inspiraationsa?

- a. Philadelphia Flyers b. New Jersey Devils
c. Carolina Hurricanes

3. Mikä on reippailijaiden tunnusväri?

- a. Magenta b. turkoosi c. oranssi löysäägöysii

4. Mikä reippailijat huutavat?

- a. **JJE!** b. **JJO!** c. **JJA!**

5. Entä mitä muuta reippailijat huutavat?

- a. **Löysää göysii!** b. **Löysää göysii!** c. **Löysää göysii!**

6. Kuinka monta osallistujaa oli viime kevään hulluimmassa Reippailijoiden ulkoilutapahtumassa?

- a. 6 b. 5 c. 20

7. Kethä voi hakea liikuntavastaavaksi?

- a. Fuksista vanhukseen

**Dikkujoulut '25
Maantagonistit**

83 %

vastanneista kannattaa
ydinvoimaa osana
ilmastoratkaisua

marraskuun
**MANTSA-
TILASTOT**

58 %

vastanneiden
vanhemmista ovat
korkeakoulutettuja

37 %

vastanneista omistaa
kompassin

60 %

vastanneista pitää
enemmän Mercator-
projektista kuin Gall-
Peters projektista

28 %

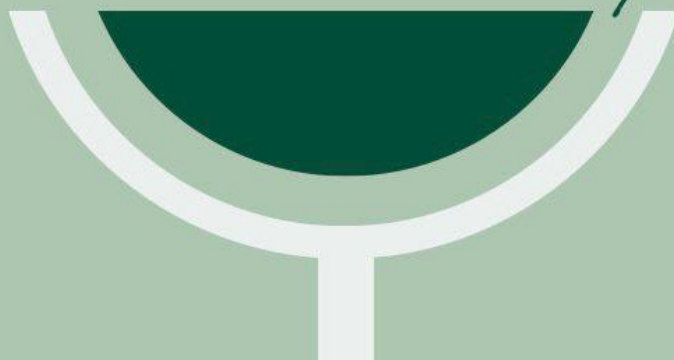
vastanneiden mielestä
Suomessa tulisi luopua
ruotsin pakollisuudesta
kouluissa

1. Mainitse ne Uudenmaan kunnat tai kaupungit, joilla on vain yksi rajanaapuri.
2. Kuinka moni Uudenmaan kunnista tai kaupungeista on meren rannalla?
3. Mitä yhteistä on paikoilla Valkmusa, Rokua ja Hossa?
4. Kumpia on enemmän, väkiluvultaan Suomea suurempia vai pienempiä valtioita?
5. Millä sijalla Suomi on, kun maailman valtiot laitetaan pinta-alojen mukaiseen suuruusjärjestykseen suurimmasta alkaen? 34, 64, 94, vai 124?

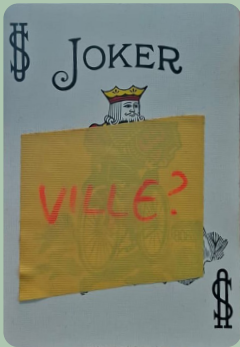
1. Hanko ja Kauniaiainen. 2. Kymmenen.
3. Ne ovat suomalaisia kansallispuitoja.
4. Suurempia. 5. 64.

MANTU *Cast*

SHOUTBOX

Onko michael jordan liittyny jo alumnijäseneks

Kandit pois sieltä maisterisohvilta

huomaa että fuksit aivan lapsia kun ei ees omia jälkiä osata sohvilla siivota

viime vuonna oli tylsä tuutoroida ku eräs droppas kaikkien muiden fiilistä :/ oon vähä kateellinen tän vuoden tuutoreille niil ollu nii paljon parempi meno

Micah - Michael Jordanin Löysä-edition sneakers super rare

kuulin huhuu et tän vuoden fuksit on parhaat fuksit ikinä

läimäytän seuraavaa fuksii joka ottaa päikkäreitä maisterisohvilla tää ei oo mikää päiväkoti

matu haluu bbl

onks hikoilun määrä vakio

Sohvien yö hittaa eri tavalla

Mantu vois testata ens kerralla Sami Moision 😊

Fukseilla noussu kusi hattuun kun päässy järkkää ekaa omaa tapahtumaa

10m
NORD EKONOMI

KLARDA 1911